

תת"ע 1481/11/13 - זאב לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1481-11-13 מדינת ישראל נ' זאב לוי
תיק חיזוני: 26110221418
מספר בקשה: 2

בפני כב' השופטת דורית בונדה
ה המבקש זאב לוי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפניה בקשה לביטול פסק-דין אשר ניתן זו הפעם השנייה כנגד המבקש, לאחר שבחר גם הפעם שלא להתייצב לדין ההקראה אשר נקבע בעניינו.
2. דין ההקראה ראשון בעניינו של המבקש נקבע ליום 13.12.9 ואולם המבקש (כעולה אישור המסירה הקיים בתיק) לא דרש הזמנה לדין, לא התייצב לדין, הורשע ונגורר דין בהעדרו.
3. המבקש עתר לביטול פסק-הדין ובקשה נדחתה בהחלטה מפורטת ומונומקט מיום 14.1.1.
4. לאחר שנדחתה בקשה, הוגשה על ידו בקשה נוספת כי שינוי כתובתו ולפיכך לא קיבל הזמנה לדין הראשון.
5. הבקשת הנוספת הועבירה לתגובה המשיבה, אשר בנסיבותיה וחרף אי עדכון כתובתו העדכנית של המבקש במשרד הפנים, הסכימה לה.
6. נוכח הסכמת המשיבה, בוטל פסק-הדין הראשון אשר ניתן בהעדר המבקש, והתיק נקבע פעמיים נוספים להקראה ליום 14.3.2.
7. הזמנה לדין ההקראה השני נמסרה לידי המבקש עצמו לכתובתו העדכנית (כעולה אישור המסירה הקיים בתיק ממנו עולה כי המבקש עצמו קיבל הזמנה לדין), אלא שחרף זימונו דין לדין השני, לא טרח המבקש להתייצב לדין והורשע בשנית בהעדרו.
8. עתה, עותר המבקש לבטל אף את פסק-הדין השני אשר ניתן בהעדרו, כשאת בקשה השנייה הכתיר בבקשתו ל-"דוחית מועד" אולם עסוקין כאמור בבקשתו שמהותה ביטול פסק-הדין.
9. המבקש אינו טוען כי לא זמן לדין, אלא טוען כי התבבל בתאריך הדין. המבקש מוסיף כי לא עבר את העבירה ומבקש "לשקל" פעמיים נספח ואחרונה "זמןנו לדין" ואף שיטה סבור כי אין עליו "להיענש

על לא עול בכפו".

10. גם הבקשה (השניה) הועברה לתגובה המשיבה, אשר התנגדה לבקשת נוכח זימנו דין, זאת לאחר שחבר נשפט בהיעדר ופסק-הדין שניתן נגדו בוטל. לטענתה המבוקש ידע על מועד הדיון וטענתו כי התבבל בתאריך אינה מצדיקה ביטול בשנית של פסק-הדין, כשאין לבקשת אלא להליר על עצמו.
11. לאחר שעניינו בטענות הצדדים שניהם, סבורני כי דין הבקשה להידחות.
12. אין חולק כי המבוקש זמן דין השני וכי אי התיציבותו נבעה ממהדלו ברישום מועד הדיון הנוכחי.
13. טעם זה נועז בבקשת עצמו, ובכל הכבוד אין יכול להביא לפתח שעריו בית המשפט בשנית.
14. לבקשת נתן יומו, אולם כאמור מטעמו הוא בחר חרף זימנו דין, שלא להתציב לדין.
15. בעפ' (-מ) 9407/05 **קין אלה נ' מדינת ישראל** (ימים 9.8.05) נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתיצבים נאשמים לדיןם בתקי עבורה: "בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתיצבות, במיוחד בתקי עבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הזמין דין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומלאה התיצב, אין לו אלא להלין על עצמו,DOI בכר כי יהיה לו יומו בבית המשפט (ראה למשל: רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל, תקדים (2004); רע"פ 5377/03 וגדי נ' מדינת ישראל, תקדים (2003); רע"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279 (1985))."
16. אף אם יצא מנקודת הנחה כי ישן בידי המבוקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה המזוהה לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבוקש להתיצב לדין ולטען טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט אדמונד לוי (בדימוס) ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם: "אם היי בידי המבוקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהعبירות שייחסו לו, היה מוטלת עליו החובה להתיצב בבית המשפט ולטען את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראותו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו...".
17. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבוקש מלמדת כי מדובר בעונש כפי הברירה (לפי צו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) ולא מעבר לכך, זאת חרף אי התיציבותו בפעם השנייה לדין בעניינו).
18. לפיכך ובמלול הנסיבות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו אילו משני התנאים הקבועים בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], והאפשרים ביטול פסק-הדין.
19. משכך, אני מורה על דחיתת הבקשה.

.20. כפועל יצא מכך, פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבוקש ביום 2.3.14 יותר על כנו.

המצוירות תשליך החלטתי לצדים.

זכות ערעור דין.

ניתנה היום, ג' אדר ב תשע"ד, 05 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.